

ENOPREDMETNI ŠTUDIJSKI PROGRAM DRUGE STOPNJE
SPLOŠNO JEZIKOSLOVJE
FILOZOFSKE FAKULTETE UNIVERZE V LJUBLJANI
predstavitev študijskega programa

- **Podatki o študijskem programu**

Študijsko področje po klasifikaciji KLASIUS: 2221 Jezikoslovje

Znanstvenoraziskovalna disciplina po klasifikaciji FRASCATI: H - 6.2 Jeziki in književnosti

Razvrstitev v nacionalno ogrodje kvalifikacij: 8

Razvrstitev v evropsko ogrodje kvalifikacij: Z

Razvrstitev v evropsko ogrodje visokošolskih klasifikacij: Druqa stopnja

Drugostopenjski enopredmetni magistrski študijski program *Splošno jezikoslovje* Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani traja 2 leti (4 semestre) in obsega 120 kreditnih točk. Pridobljeni strokovni naslov je magister/magistrica splošnega jezikoslovja (mag. spl. jezikosl.).

- **Temeljni cilji programa in pridobljene kompetence**

Slušatelji usvojijo kompetence humanistično izobraženega intelektualca in posebne kompetence, ki jim odpirajo pot do razumevanja splošnih in posebnih vprašanj teoretičnega in uporabnega jezikoslovja. Na teoretični ravni naj bi bili seznanjeni z zgodovino jezikoslovja, s prevladujočimi jezikoslovnimi šolami in s slovenskim prispevkom k jezikoslovni teoriji.

Na uporabni ravni naj bi bili slušatelji zmožni zavzemati stališče do vprašanj jezikovne politike večinske in manjšinskih jezikovnih skupnosti kakor tudi do vprašanj naših manjšin na tujem; zmožni naj bi bili razumeti razmerja in probleme, ki se pojavljajo na relaciji človek -- jezik, ter morebitne konfliktne položaje odpravljati oziroma gladiti.

Splošne kompetence, ki se pridobijo s programom

- Samostojno pridobivanje in uporaba virov, znanja in podatkov.
- Kritično in celostno razmišljanje, tudi na medstrokovni ravni.
- Poznavanje osnovnih prijemov ocenjevanja, vrednotenja in razčlenjevanja.
- Sposobnost za uporabo znanstvenega aparata.
- Sposobnost utemeljevanja, razpravljanja in pojasnjevanja.
- Sposobnost in smisel za sodelovanje v mednarodnih projektih.
- Odprtost za alternativne poglede in rešitve.
- Seznanjenost s postopki prijavljanja raziskovalnih itd. projektov.

Predmetnospecifične kompetence, ki se pridobijo s programom:

- Sposobnost za terensko delo v jezikoslovju.

- Sposobnost (teoretična in praktična) za raziskave na področju jezikoslovja.
 - Seznanjenost s filološkimi metodami.
 - Sposobnost za ustvarjanje in razvijanje znanstvenih teorij, zlasti deduktivnih.
 - Seznanjenost z glavnimi jezikoslovnimi šolami in zmožnost za njihovo uporabo ob slovenskih jezikovnih dejstvih.
 - Seznanjenost s teorijo naravnosti v jezikoslovju, zlasti z naravno skladnjo kot slovenskim prispevkom jezikoslovni teoriji.
 - Zmožnost razlaganja tistih pojavov slovenščine, ki niso specifični zanjo, temveč so poseben primer splošnejših jezikovnih pojavov.
- **Pogoji za vpis in merila za izbiro ob omejitvi vpisa**

V magistrski študijski program druge stopnje Splošno jezikoslovje se lahko vpiše, kdor je končal:

- a) študijski program najmanj prve stopnje, ovrednoten z najmanj 180 kreditnimi točkami, z istega strokovnega področja ali enakovreden študijski program, pridobljen po dosedanjih predpisih v RS ali tujini;
- b) študijski program najmanj prve stopnje, ovrednoten z najmanj 180 kreditnimi točkami, z drugih strokovnih področij ali enakovreden študijski program, pridobljen po dosedanjih predpisih v RS ali tujini, če je pred vpisom opravil študijske obveznosti, bistvene za nadaljevanje študija. Te obveznosti določi oddelek, ki izvaja program in obsegajo od 10 do največ 60 kreditnih točk.

Kandidat oz. kandidatka lahko predpisane obveznosti opravi med študijem na prvi stopnji, v programih za izpopolnjevanje ali z opravljanjem izpitov pred vpisom v študijski program druge stopnje.

Predvideno število vpisnih mest za državljane Republike Slovenije in EU: 1. letnik: 10 redni, 5 izredni; 2. letnik (po merilih za prehode): 5 redni, 5 izredni.

Predvideno število vpisnih mest za tujce in Slovence brez slovenskega državljanstva: 1. letnik: 1 redni, 3 izredni; 2. letnik (po merilih za prehode): 5 redni, 5 izredni.

Predvideno število vpisnih mest za vzporedni študij: 1. letnik: 1 redni, 1 izredni.

Če je sprejet sklep o omejitvi vpisa, bodo kandidati izbrani po naslednjih merilih:

- povprečne ocene na dodiplomskem študiju (35 %),
- ocene diplomskega izpita oziroma diplomske naloge (35 %),
- povprečne ocene pri predmetih iz jezikoslovnih, matematičnih ter družboslovnih predmetnih področij dodiplomskega študija (30 %).

Če program ne vsebuje diplomskega izpita oz. diplomske naloge, bodo kandidati izbrani po naslednjih merilih:

- povprečne ocene na dodiplomskem študiju (60 %),

- povprečne ocene pri predmetih iz jezikoslovnih, matematičnih ter družboslovnih predmetnih področij dodiplomskega študija (40 %).

Na podlagi meril za priznavanje Filozofska fakulteta prek ustaljenega postopka obravnava individualne dokumentirane vloge študentov v skladu z določbami Statuta in Pravil Filozofske fakultete. Vloga, oddana na študentski referat, se posreduje oddelku v mnenje. Ustrezní organ Oddelka za primerjalno in splošno jezikoslovje obravnava vlogo in predlaga ovrednotenje priznanih opravljenih obveznosti po merilih za kreditno vrednotenje študijskih programov po ECTS. Odločitev na predlog oddelka poda Odbor za študentska vprašanja.

- **Merila za priznavanje znanj in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v program**

Filozofska fakulteta kandidatom in kandidatkam lahko prizna pridobljeno znanje, usposobljenost ali zmožnosti, ki po vsebini in zahtevnosti v celoti ali deloma ustrezajo splošnim oziroma predmetnospecifičnim kompetencam, določenim s posameznim študijskim programom. Kot opravljene študijske obveznosti se lahko priznavajo znanje, usposobljenost ali zmožnosti, pridobljene s formalnim, neformalnim ali izkustvenim učenjem.

Pri priznavanju se:

- upoštevajo spričevala in druge listine (priznavanje netipičnih spričeval, portfolio, listine o končanih tečajih in drugih oblikah izobraževanja),
- ocenjujejo izdelki, storitve, objave in druga avtorska dela študentov (možnost opravljanja študijskih obveznosti - npr. izpitov, kolokvijev ipd. - z ocenjevanjem izdelkov, npr. projektov, izumov, patentov, ki jih je študent izdelal pred vpisom)
- ocenjuje znanje, ki si ga je študent pridobil s samoizobraževanjem ali z izkustvenim učenjem (možnost opravljanja študijskih obveznosti – npr. izpitov, kolokvijev ipd. - brez udeležbe na predavanjih, vajah in seminarjih),
- upoštevajo ustrezne delovne izkušnje (npr. priznavanje praktičnega usposabljanja in drugih učnih enot programa, ki temeljijo na delovni praksi in izkušnjah).

- **Pogoji za napredovanje po programu**

Pogoji za napredovanje po programu so usklajeni s 151.–153. členom Statuta Univerze v Ljubljani:

Za napredovanje v drugi letnik mora študent opraviti študijske obveznosti za prvi letnik študijskega programa druge stopnje Splošno jezikoslovje ustrezne smeri v tolikšnem obsegu, da doseže 90 odstotkov KT, predpisanih s predmetnikom (54 od 60 KT).

V skladu s sklepom Senata Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani (42. seja senata FF z dne 13. 2. 2013) in s 153. členom Statuta Univerze v Ljubljani pa se lahko v primeru izjemnih okoliščin (določenih v Statutu UL, 153. člen) na podlagi rešene prošnje vpišejo v višji letnik tudi tisti študentje, ki so opravili 85 odstotkov obveznosti (torej dosegli 51 KT). O tem vpisu odloča Odbor za študentska vprašanja in usmerjanje, pri čemer lahko oddelek poda posvetovalno mnenje. Manjkajoče obveznosti morajo biti opravljene do vpisa v naslednji, višji letnik.

V skladu s 152. členom Statuta Univerze v Ljubljani ima študent, ki ni opravil študijskih obveznosti za vpis v višji letnik, določenih s študijskim programom, možnost, da v času študija enkrat ponavlja letnik, če izpolnjuje s študijskim programom določene pogoje za ponavljanje. Pogoj za ponavljanje letnika v okviru predlaganega študijskega programa so:

- opravljene študijske obveznosti v skupnem obsegu 15 KT (25% skupnega števila KT za posamezni letnik).

Študentom glede usmerjanja v različne smeri študija in drugih vprašanj, povezanih s študijem, v okviru govorilnih ur svetujejo predstojnik in ostali sodelavci Oddelka za primerjalno in splošno jezikoslovje Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani.

- **Pogoji za dokončanje študija**

Pogoji za dokončanje študijskega programa so usklajeni s členoma 163 in 164 Statuta Univerze v Ljubljani. Za dokončanje študijskega programa mora študent v celoti opraviti študijske obveznosti, predpisane s predmetnikom in posameznimi učnimi načrti, pripraviti ustrezno magistrsko delo in ga uspešno zagovarjati.

- **Določbe o prehodih med programi**

Prehodi so možni med študijskimi programi iste stopnje, torej 2. stopnje.

Prehodi so možni med študijskimi programi:

- ki ob zaključku študija zagotavljajo pridobitev primerljivih kompetenc;
- med katerimi se lahko po kriterijih za priznavanje prizna vsaj polovica obveznosti po Evropskem prenosnem kreditnem sistemu iz prvega študijskega programa, ki se nanašajo na obvezne predmete drugega študijskega programa.

Študent oz. študentka se lahko vključi v višji letnik drugega študijskega programa, če mu je v postopku priznavanja zaradi prehoda priznanih vsaj toliko in tiste kreditne točke, ki so pogoj za vpis v višji letnik javnoveljavnega študijskega programa. Za prehod med programi se ne šteje vpis v začetni letnik študijskega programa.

Pri prehodih se lahko priznavajo:

- primerljive študijske obveznosti, ki jih je študent/-ka opravil/-a v prvem študijskem programu;
- neformalno pridobljena primerljiva znanja.

Predhodno pridobljena znanja študent/-ka izkazuje z ustreznimi dokumenti.

V skladu s 5. členom Meril za prehode med študijskimi programi lahko študenti prehajajo tudi iz univerzitetnih (nebolonjskih) študijskih programov, sprejetih pred 11. 6. 2004, na bolonjske študijske programe, pri čemer je prehod mogoč:

- le med študijskimi programi istih disciplin in
- če od kandidatovega zadnjega vpisa na univerzitetni študijski program, s katerega prehaja, nista minili več kot 2 leti, vendar pa najkasneje do konca študijskega leta 2015/2016.

O izpolnjevanju pogojev za prehod in priznavanju obveznosti, na podlagi individualne prošnje kandidata/-tke in dokazil o opravljenih obveznostih, odloča pristojni organ fakultete na predlog oddelka po postopku, ki je določen v Statutu UL.

V primeru, da ima študent/-tka opravljene obveznosti na tuji visokošolski instituciji, vloži vlogo za priznanje v tujini opravljenega izobraževanja na predpisanem obrazcu v skladu z Zakonom o vrednotenju in priznavanju izobraževanja in veljavnim pravilnikom. Vlogi priloži predpisane dokumente.

- **Načini ocenjevanja**

Izpitni režim poteka v skladu s Statutom Univerze v Ljubljani in Pravilnikom o izpitnem redu Filozofske fakultete v Ljubljani. Oblike preverjanja znanja so: ustni in pisni izpiti, kolokviji, seminarski referati, seminarske naloge in preskusi znanja, ki jih predpisuje diplomski red.

Načini ocenjevanja so za vsak predmet posebej opredeljeni v posameznih učnih načrtih.

Ocenjevalna lestvica obsega ocene od 1 do 5 (negativno) ter od 6 do 10 (pozitivno):

10	odlično	izjemni rezultati z zanemarljivimi napakami
9	prav dobro	nadpovprečno znanje, vendar z nekaj napakami
8	prav dobro	solidni rezultati
7	dobro	dobro znanje, vendar z večjimi napakami
6	zadostno	znanje ustreza minimalnim kriterijem
5-1	nezadostno	znanje ne ustreza minimalnim kriterijem

- **Predmetnik študijskega programa**

Kontaktne ure: P=predavanja, V=vaje, S=seminarji. (Število kontaktnih ur pri (notranjih in zunanjih) izbirnih predmetih v spodnjih preglednicah ni vključeno v razdelitev po letnikih, ker je odvisno od dejanske izbire predmeta.)

KT = kreditne točke po ECTS.

1. letnik

Predmet	P	V	S	KT
Sodobne jezikoslovne teorije 1	30		30	6
Jezikovna tipologija 1	30			6
Jezikovni pojavi in procesi v razmerah jezikovnega stika	30		30	6
Notranji izbirni predmet 1				6
Zunanji izbirni predmet 1				6
Analiza diskurza	30		30	6
Usvajanje jezika	30		30	6
Vežalna fonologija 1	30			6
Notranji izbirni predmet 2				6
Notranji izbirni predmet 3				6
	180	0	120	60

2. letnik

Predmet	P	V	S	KT
Sodobne jezikoslovne teorije 2	30		30	6
Jezikovno tržišče	15		15	6
Retorika			60	6
Izbrana poglavja iz psiholingvistike in nevrolingvistike	30		30	6
Zunanji izbirni predmet 2				3
Praktično usposabljanje				3
Notranji izbirni predmet 4				6
Magistrsko delo				24
	75	0	135	60
	255	0	255	120

Notranji izbirni predmeti 2. stopnje (usklajujejo se vsako leto):

Predmet	P	V	S	KT
Matematika za jezikoslovce	15		15	6

Teorija zgodovinskega jezikoslovja	60		4
Filozofija kognitivnih znanosti	15	15	6
Teorija opisnega jezikoslovja-morfologija	45	15	6
Minimalistična teorija jezika	30	30	6
Metodologija jezikoslovnega raziskovanja	15	15	6

- **Predstavitev posameznih predmetov (po abecedi)**

Analiza diskurza (6KT)

Slušatelj dobi vpogled v nastanek in razvoj analize diskurza, tipe in načine funkcioniranja diskurza, metode diskurzivne analize in razmerje med izrečenim in razumljenim.

Zgodovina in sedanje stanje analize diskurza. Definicija in vrste diskurza. Metode analize diskurza: teorija govornih dejanj, interakcijska sociolingvistika, etnografija komunikacije, pragmatika, konverzijska in variacijska analiza. Diskurzivne strategije in tehnike. Implicitni načini izražanja. Diskurzivna analiza besedil.

Filozofija kognitivnih znanosti (6KT)

Slušatelji spoznajo interdisciplinarno področje kognitivnih znanosti, ki kot osrednje discipline vključuje psihologijo, računalništvo (umetna inteligenca), nevroznanost, lingvistiko in filozofijo. Seznanijo se z različnimi metodami in pristopi raziskovanja spoznavnih procesov in analizirajo temeljne teoretske pojme. Osnovna opredelitev kognitivne znanosti kot raziskovanja o tem, kako človek procesira informacije, dopušča različna tolmačenja in pristope. Slušatelji spoznajo značilnosti klasične simbolne kognitivne znanosti, konekcionističnih modelov in nevronske mreže ter raziskovanja umetnega življenja in robotov. Obravnavana so še vprašanja odnosa med znanstvenimi disciplinami in teorijami - vprašanje avtonomije in redukcije ter epistemološka vprašanja, odnos med prvoosebim in tretjeosebim spoznavanjem in pristopom k raziskovanju. Pri seminarskem delu je poudarek na raziskovanju kognitivnih teorij jezikoslovja.

Izbrana poglavja iz psiholingvistike in nevrolingvistike (6KT)

Predmet ponuja vsebine s področja psiholingvistike in nevrolingvistike na nadaljevalnem nivoju. Študent poglobi znanje in razumevanje morfološkega procesiranja s poudarkom na tehnikah slikanja možganov. Cilj predmeta je tudi spoznavanje različnih jezikovnih okvar na morfološki ravni pri nevrodegenerativnih boleznih, kot so primarna progresivna afazija in sorodne demence.

Izbrana poglavja teorije jezika 1,2 (6KT)

Študent pogloblja strokovno znanje sodobne teorije jezikovne zmožnosti s preučevanjem izbranih jezikovnih pojavov na posamičnih jezikoslovnih ravneh oz. modulih tvorbene slovnice. S tem pogloblja svoje razumevanje teoretično odmevnejših analitičnih konstruktov in pridobiva strokovno samostojnost v preverjanju privzetih domnev na podatkih iz tipološko različnih jezikov.

Obravnavani pojavi so odbrani z ozirom na njihovo teoretično svežino in odmevnost v času študija.

- Skladnja. Neinterpretabilne oznake funkcijskih zvez minimalistične slovnice. Formalne podobnosti stavčne in samostalniške zveze. Sodelovanje med skladnjo in drugimi moduli slovnice.
- Semantika. Interpretacija oblikoskladenjskih jeder funkcijskih zvez stavka: čas, vid, modalnost, govorno dejanje. Interpretacija oblikoskladenjskih jeder funkcijskih zvez samostalniških izrazov: kvantifikacija, določnost, števnost, ipd.
- Fonologija. Melodična zgradba fonoloških segmentov. Avtosegmentalnost, fonotaktika in razmerja

med ogrodnimi točkami. Teorije šibljenja. Vmesnik z morfologijo/skladnjo.

- Morfologija. Nastajanje besede v minimalistični slovnici: model t.i. razpršene morfologije (Marantz): besede nastajajo s tvorjenjem kompleksnih skladenjskih jeder kjer koli v slovnici in na več načinov: s premikom jedra k jedru, s priklopom jedra k jedru in/ali s sestavljanjem strukturalno ali linerano stičnih jeder. Vloga morfoloških razčlemb v razlagalni teoriji jezikovne zmožnosti.

Jezikovna tipologija 1 (6KT)

Uvid v jezikovno tipologijo. Jezikovno tipologijo in zaznamovanje. Zgledi iz slovenščine, evropskih jezikov in širše, s poudarkom na protistavno jezikoslovje: Evropa kot jezično področje, teorije jezikovne tipologije, glasoslovje, besedne vrste, pregibanje, oblikoslovje, slovnično ujemanje, zaporedje sestavin, priredje in podredje.

Jezikovni pojavi in procesi v razmerah jezikovnega stika (6KT)

Študent/ka spoznava teorije, metode in modele kontaktnega jezikoslovja. Seznanja se z oblikami vplivanja enega jezika na drugega. Usposablja se za opazovanje vzajemnih in enosmernih posledic jezikovnega stika. Spoznava značilnosti jezikovnega pluralizma in jezikovne hegemonije. Razmišlja o procesih širjenja, opuščanja in zamenjave jezika in prepoznava razloge zanje. Prepoznava in pojasnjuje jezikovne in družbene pojave in posledice jezikovnega stika na primerih slovenščine v stiku z drugimi jeziki v slovenskem etničnem in jezikovnem prostoru in zunaj njega. Seznanja se s koncepti večjezičnosti in multilingvizma v EZ, jih primerja s filozofijo in prakso jezikovnega pluralizma, institucionalne in individualne dvojezičnosti na jezikovno mešanih območjih v Sloveniji in v sosednih državah. Pridobi temeljna znanja o sovisnosti jezikovnih, družbenih in socialnopsiholoških razsežnostih jezikovnega stika, ki mu omogočajo poglobljanje in nadgradnjo v okviru drugih strokovnih predmetov družbenostnega jezikoslovja.

Jezikovno tržišče (6KT)

Seznanitev z osnovnimi povezavami jezika in ekonomije. Na osnovi teorije jezika v družbi in spremenljivk, ki oblikujejo jezikovno tržišče študent/ka razume povezavo tradicionalnih lingvističnih oz. sociolingvističnih spremenljivk z ekonomskimi parametri. Pridobljeno znanje mu/ji omogoča razumevanje in interpretiranje vloge jezika v globalni ekonomiji.

- Jezik in družba: jezik in družbena interakcija, moč jezika, jezik in ekonomija
- Jezikovno tržišče: politična ekonomija jezika (jezikovni trg, hierarhija jezikov), ekonomski parametri jezika (normativni in subjektivni), večjezičnost/večkulturnost in ekonomija (vrednost jezikovne raznolikosti- jezik večine, jezik manjšine, jezik imigrantske skupnosti), vrednost medskupinske komunikacije, jezikovno poučevanje, vrednost jezikovne vitalnosti- učinek jezika na trgovinske tokove, globalizacija/globalna ekonomija v sociolingvistični perspektivi.

Matematika za jezikoslovce (6KT)

Študent se seznanja z osnovami matematike in logike, potrebnimi v jezikoslovju, predvsem semantiki. Razume osnove matematične logike in teorije množic. Sposoben je uporabiti spoznana matematična sredstva pri jezikoslovnih, predvsem semantičnih formalizacijah. Zna ovrednotiti ustreznost matematičnih sredstev v jezikoslovnih formalizacijah.

Izjavni račun. Predikatni račun. Razširitve logike prvega reda. Teorija množic. Posplošeni kvantifikatorji. Relacije. Funkcije. Strukture urejenosti. Grafi in drevesa. Formalni jeziki. Rekurzija.

Metodologija jezikoslovnega raziskovanja (6KT)

Seznanitev z osnovami jezikoslovnega raziskovanja. Študent razvije zmožnost eksaktnega in sistematičnega

opazovanja in vrednotenja pojavov in procesov na področju jezika in govora na racionalen –izkustven način ob uporabi ustreznih metod. S pridobljenim znanjem o empiričnem raziskovanju študent pridobi sposobnost, razumeti in interpretirati razmerja med jezikovnimi in družbenimi kategorijami.

(a) Opredelitev znanstvenega raziskovanja- znanstvena teorija, znanstvena metoda in empirija. (b) Pregled raziskovalnih metod (posrednih in neposrednih), postopkov (laboratorijsko raziskovanje, testiranje, anketiranje, intervju, udeležensko opazovanje, akcijsko raziskovanje) ter instrumentov. (c) Oblikovanje raziskovalnega modela in raziskovalnega/nih vprašanj(a) / hipotez (določitev spremenljivk in načrtovanje sovisnosti). (č) Časovni okvir raziskave: prava in navidezna časovna raziskava določitev časovnih rezov (panel), longitudinalna raziskava. (d) Oblikovanje in predhodno preverjanje ustreznosti instrumenta. (e) Vzorčenje: načrtovanje in izbira vzorca, struktura vzorca, subjekti (informanti, respondenti), besedila, korpus. (f) Protokol pri zajemanju podatkov – naloge, postopki in drža raziskovalca- anketarja. (g) Urejanje in obdelava podatkov. (h) Analiza in interpretacija podatkov, preverjanje hipotez in vključevanje novih spoznanj. (i) Uporabniki in diseminacija (širitev) raziskovalnih izsledkov.

Minimalistična teorija jezika (6KT)

Študent pogloblja svoje poznavanje standardne tvorbeno teorije jezika z raziskovalnim programom in analitičnim aparatom njene sodobne, t.i. minimalistične inačice. Študent pridobi potrebno strokovno znanje za vzpostavljanje in preverjanje dveh temeljnih domnev minimalistične slovnice: (i) pomenski pojmi so univerzalni; skladenjske zgradbe ne poznajo jezikovne raznolikosti; (ii) vir jezikovne raznolikosti je morfologija.

Študent primerja in kritično ovrednoti različne modele preučevanja jezika znotraj tvorbeno-pretvorbene slovnice.

- Standardna slovnica načel in parametrov primerjalno z minimalistično slovnico. Metodološki in vsebinski minimalizem. Minimalistična domneva: jezik je optimalno načrtovan sistem z ozirom na pogoje, ki jih jeziku postavljajo kognitivni sistemi, s katerimi součinkuje. Primerjalno zgodnja tvorbeno teorija proti standardni slovnici načel in parametrov proti minimalizmu proti teoriji faz.
- Teorija oznak. Imperfekcija jezika: neinterpretabilne formalne oznake.
- Funkcijske zveze minimalistične slovnice: funkcijske zveze, ki jih vzpostavljajo oblikoskladenjske oznake (a) stavčne zveze, (b) vezniške zveze, (c) samostalniške zveze.
- Teorija premika: k-premik, premik jedra, premik argumentnih zvez. Izraženi skladenjski premiki so domnevno manj gospodarni od neizraženih, zato teorija napoveduje, da so lastnosti, ki zahtevajo izražene premike, zaznamovane. Stave, ki se oddaljuje od univerzalne, so rezultat zaznamovane vrednosti neke funkcijske zveze.
- Teorija ujemanja. Pripis skladenjskega sklona: imenovalnik, tožilnik; izjemni pripis tožilnika. Stavki z neizraženim osebkom. Stavki s formalnim osebkom.

Praktično usposabljanje

Praktično usposabljanje bo potekalo v ustanovah, ki se raziskovalno ali izobraževalno ukvarjajo posredno ali neposredno z jezikoslovjem oz. z različnimi vidiki jezika oz. jezikovnimi procesi v družbi. Usposabljanje se lahko izvaja tudi v gospodarskih podjetjih ali državnih ustanovah, pri katerih je vsebina dela povezana tudi z najširšim vidikom jezika. Vsebina prakse se prilagaja konkretnemu mestu oz. organizaciji, kjer študent opravlja prakso. Naloge določi študentu mentor v instituciji, kjer opravlja prakso.

Vsebina praktičnega usposabljanja je:

- spoznavanje organizacije;
- seznanitev s področjem dela, ki je povezano z jezikom;
- seznanitev s potekom dela in evidentiranje problematike,

- konzultacije z mentorjem.
- po končanem praktičnem usposabljanju študent pripravi poročilo.

Retorika (6KT)

Slušatelj dobi vpogled v področja retorike, razvija sposobnost kritične analize govora in lastne retorične spretnosti.

Retorika nekoč in danes. Komunikacija. Vloga čustev. Moč besede. Vrste in zgradba govora. Argumentiranje. Nejezikovne prvine govora. Govorniški slog.

Teorija opisnega jezikoslovja – morfologija (6KT)

Z vsebino predavanj iz tvorbene teorije morfološke ravnine študent dopolnjuje pridobljeno znanje iz tvorbene teorije skladnje. Študent spoznava, da je razlagalna teorija besed algoritem, v katerem jezikoslovec eksplicira domneve o tem, kako govorniki besede tvorimo oz. interpretiramo. S pridobljenim analitičnim aparatom tvorbene morfologije zna študent pojasnjevati intuicije, ki jih govorniki imamo o besedah svojega jezika, ko prepoznavamo, kaj je nova beseda našega jezika; kakšne fonemske verige in v njih izražene pomenske sestavine tvorijo možne besede; kakšne fonemske verige in v njih izražene pomenske sestavine ne morejo tvoriti besed.

Teorija zgodovinskega jezikoslovja (6KT)

Poznavanje bistvenih teženj v zgodovinskem razvoju jezika z glavnim namenom poglobljati teoretično vednost o zgodovinskem razvoju slovenščine. Slušatelj razvije sposobnost za uporabo pridobljene teorije pri obravnavanju, zlasti znanstvenem, zgodovine posameznega jezika, predvsem slovenščine. Slušatelj usvoji zavest o spreminjanju jezika in sploh vseh duhovnih vsebin skozi čas in se zave deloma trajnosti deloma začasnosti sedanjih razmer na tem področju.

Usvajanje jezika (6KT)

Predmet je uvod v področje usvajanja jezika. Študent se seznani z osnovnimi pojmi na tem področju, kot so Platonov paradoks, kritična starost, zorenje, itd. Pri predmetu se študent seznani z glavnimi vprašanji glede pojavnosti jezikovnega znanja pri otrocih, mentalnim slovarjem ter z usvajanjem na osnovnih jezikoslovnih ravneh, kot so skladnja, morfologija, fonologija. Seznani se tudi z raziskavami na področju usvajanja slovenskega jezika.

Vežalna fonologija 1 (6KT)

Študent se podrobno spozna s problematiko razlage delovanja fonološkega dela jezikovne zmožnosti. Pozna in razume splošno zgradbo in podrobnosti različnih smeri teorije vezalne fonologije. Sposoben je uporabiti teorijo vezalne fonologije za podrobno analizo fonološkega pojava v poljubnem jeziku, vključno z umestitvijo pojava v širši kontekst fonologije tega jezika. Zmožen je kritičnega ovrednotenja fonoloških teorij in analiz fonoloških pojavov v teh teorijah.

Reprezentacija fonoloških segmentov in fonološkega dela slovarskih enot. Narava fonoloških procesov in njihova pogojenost s fonološkim okoljem. Avtosegmentalna teorija. Teorija elementov. Premena med ničto in samoglasniško stopnjo kot posledica razmerja strogega vezanja. Lenicijski procesi kot posledica ostalih razmerij med ogrodnimi točkami. Sozvočja (samoglasniška, soglasniška). Vzorednice med fonološko zgradbo samoglasnikov in soglasnikov (palatalnost—i, labialnost—u, laringalne oznake—ton, itd). Vloga sonornosti v fonološki teoriji. Fonotaktika. Lenicija soglasnikov. Samoglasniška redukcija, zlogotvorni soglasniki. Dolžina samoglasnikov. Vloga morfološke informacije v fonologiji.

Primerjava analitičnih aparatov različnih smeri vezalne fonologije. Zgledi tudi iz slovenskega jezika.